

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

112

Greek ch. Liturgy and 1st
ritual. Hierodiakonikon
ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ

ΕΝ Ω ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ

ΑΠΑΣΑ Η ΤΗΣ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΙΣ.

ΕΝ ΤΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,
ΚΑΙ ΤΩ ΟΡΘΡΩ,

ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΡΙΣΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ.

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

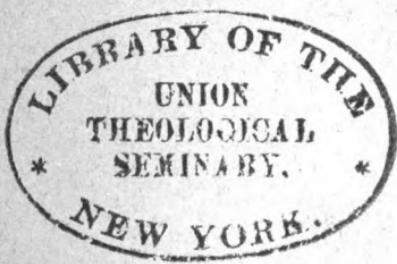

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1894

OCT 18 1928

26 Κ.Τ. 1.20 (σετ. 2)

Ι.Σ. 66
1894

ΔΙΑΤΑΞΗΣ

112816

ΤΟΥ

Ι. Μ. Ρ. Θ. Α. Δ. Μ. Λ. Σ. Ο. Τ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΤΩ ΙΕΡΕΙ,

Όπως το Μεγάλου Επαρχιακού Εφέ...
και ση Λειτουργία.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Διαγενομένου του Εσπερινού, ἀπέρ-
χεται ὁ Ιερεὺς σὸν τῷ Διάκόνῳ, καὶ
ποιοῦντες Μετανοίας τρεῖς ἐμπροσθεν
τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτό-
κου, καὶ εἰς τὴν μέσην, εἰσέργονται εἰς
τὸ Ιερατεῖον. Ἐνθα λαβῶν ὁ Διάκονος
τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Οράριον,
καὶ προσκυνήσας, τρίς, κατὰ Λατο-
λαζ, προσέρχεται τῷ Ιερεῖ, καὶ φησιν

Εύλογησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν
τῷ Ὡραρίῳ.

Καὶ τοῦ Ιεράτου εὐλαβήσαντος ἐνδύεται
αὐτά. Καὶ εἰκείθειν ἔξω τοῦ Ιεροῦ Βήματος,
καὶ εἰς ἓν τῷ συνήθει τόπῳ. Λέγεται
Εύλογησον Δέσποτα. Οἱ Ιερεῖς
Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ηροοι-
μακοῦ Ταίλου, λέγεται ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕἜπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κό-
σμου, εὔσταθείας τῶν Ἅγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώ-
σεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔπερ τοῦ Ἅγίου Οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίσεως, εὐλαβείας, καὶ φόρου

Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (νοσ
ἰατρού) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ συμπόλεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τῆς Ἅγιας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ

τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὸ πέρι τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργης, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Οὐ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου . . .

(Ο Ιερεύς.

Οτι σὸν τὸ κράτος.

Μη επάλλιον οὐκέτι τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμίαμα ὅμοιον μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, πρόσεισι τῷ Ιερεῖ. Λέγων·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ιερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ θυμιᾷ τὰς Εἰκόνας καὶ τὸν Λαόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἅγιων Ἐκκλησιῶν.

Καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι.

Οταν δὲ φάλλωσι τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ποιοῦσιν ὅμοιον ὁ τε Διάκονος καὶ ὁ Ιερεὺς Εἰσοδον, προπορευομένου τοῦ Διάκονου μετὰ λαμπάδων καὶ ισταμένου ἀντικρὺς τῶν Ἅγιων Θυρῶν, λέγει ὁ

Διάκονος πραχείρη τῇ ρωγῇ πρὸς αὐτὸν
λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν Μύχην.

Καὶ μετὰ τὴν Μύχην λέγει ὁ Διάκονος:
Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἀγίαν Εἰσοδον.

Καὶ ὁ Ιερεὺς:

Εὐλογημένῃ ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου.

Επίτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ: **Σοφία ὄρθοι.** Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ, **Φῶς ἵλαρόν,** ὁ Διάκονος πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει: **Ἐσπέρας προκείμενον.**

Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς αὐθὶς ἐν τῷ συγήθει τόπῳ, λέγει:

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν
εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον,
καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ
ἐλέησον.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (τοῦ ὁσίνος).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακό-
νων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ
ἀοιδίμων κτητόρων τῆς Ἅγιας Μονῆς
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προανα-

παυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν
ῆμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶν κειμένων,
καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

"Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ἐπισκέ-
ψεως καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῶν δούλων
τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἅγιας Μο-
νῆς ταύτης. "Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρ-
ποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ
Ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπι-
ώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιε-
στῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ιερεὺς.

"Οτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον.

Λέγει ὁ Διάκονος.

III ληρώσωμεν τὴν Ἐσπερινὴν δέησιν
ῆμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

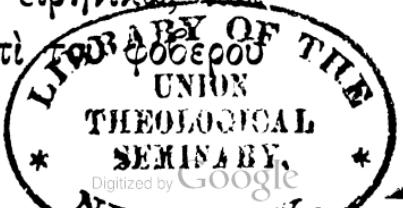
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν,
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, πα-
ρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ ΤΟΞΟΦΟΙΔΕΡΟΥ ΣΩΜΑΤΙΔΟΥ ΤΗΕΟΛΟΓΙΚΑΙ
* * * * *

Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου....

Ο Ιερές. Ὁτι ἀγαθός.

Εἰρήνη πᾶσι. Ο Διάκονος.

Πᾶς κεφαλὴς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νωμεν.

Ο Ιερές λέγει τὴν Εὐχήν.

Εἰτα Ἐκφωνεῖ. Εἴη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διά-
κονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ Αἱττι;
οῦσης, λαμβάνει τὸ Θυμιατὸν τῇ ἀριζε-
ρᾳ, καὶ ἔρχεται ὅμοιο μετὰ τοῦ Ιερέως,
καὶ ἔργονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὃ-
που οἱ πέντε ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ
ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς
τοῖς. Ισταται πλησίον τοῦ Ιερέως.

Λέγων Ἐκφώνως.

Νῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐ-
λόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Ἐπί-

σκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ
οἰκτιρμοῖς. "Γέψωσον κέρας Χριστιανῶν
Ορθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Πρεσβείαις
τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνά-
μει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προσασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυ-
νάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου,
Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ
Ίωάννου· τῶν Ἅγιων ἐνδόξων καὶ πα-
νεύφημων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἅγίοις
Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν με-
γάλων Διδασκάλων, καὶ Ιεραρχῶν,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου, καὶ Ίωάννου τοῦ Χρυσοσόμου,
Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Ίωάννου τοῦ
Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.
Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος
Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυμα-

τουργοῦ. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος, καὶ Στρατηλάτου· καὶ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ· καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης· τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ Ἀγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε. Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ φάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς τό,
Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ο δὲ Διάκονος θυμιᾶ.

Καὶ καθ' ἐδρὰς φίλου ποιεῖ εἰς τὸν τέλος
τῆς στάσεως, φαλλοφένου τοῦ.

Κύριε ἐλέησον. **Ο Διάκονος.**

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι
τὴν Ἀγίαν Μονὴν ταύτην (★), καὶ
πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ,
λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός,
μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ
ἐμφυλίου πολέμου ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὐ-
μενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν
ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν,
τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὄργήν, καὶ νό-
σον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ βύ-
σασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας
αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβεςάτων
καὶ Θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν,
χράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σω-

[*] · Έὰν δὲν γίνεται ἡ λιτὴ εἰς μοναστήριον,
τότε λέγει· τὴν πόλιν ταύτην.

τηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κύριου τὸν Θεὸν
ήμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶ-
σαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ^{τόν}
τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ
πολέμιον· εἴπωμεν.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκό-
που ἡμῶν (τοῦ δεῖγος), καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἄδελφότητος.

Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς
Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ κα-
ταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοη-
θείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ Ἅγιου
οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων
ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ
σύμπαντος Κόσμου, εὔσταθείας τῶν Ἅ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας
καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φό-
ρου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων.
Πατέρων καὶ Ἄδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν
ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις

ὄντων, ὑπὲρ ιάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις
 καταχειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέ-
 σεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως
 ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων
 εὐσεβῶν Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ
 Ὁρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχ-
 μαλώτων· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν
 τῶν ἐν ταῖς Διακονίαις ὄντων· καὶ πάν-
 των τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάν-
 των ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἴπωμεν.

¶ τι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρή-
 νης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν,
 τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἐπιτελούντων
 τὴν Ἁγίαν Ἑορτὴν ταύτην· εἴπωμεν.

¶ τι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦ-
 σαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς
 δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ
 ἐλεῆσαι ἡμᾶς. **Ο Ιερεύς**

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἄλλας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νωμεν.

Καὶ Ιερεὺς τὴν Εὐγήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἄλλας αὐλαρχοῖσισης. Φάλλεσται πατέ-
ρα μαζὸν Λορδῶν τὸ Θεοτοκίον. Οὐ δὲ
Διάκονος θυμιάκωνθεν τοὺς πέντε
ἄρτους. Μῆτα μετὰ τοῦ Ιερέως ἴστα-
ται κατὰ ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν
πέντε ἄρτων, καὶ λέγει:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν Εὐγήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οὐ δὲ Διάκονος θυμιάσας, γ'. καὶ τὸν
Ιερεστῶτα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ιε-
ρέως εἰς τὸ Ἀγιον βῆμα. Καὶ οἱ Λορδοί
Φάλλουσι τὰ στιγμῆρὰ τοῦ στίγου.

Επειδή το θράσος μας έγινε ότι
είναι Σοφία.

Εύλογησον Δέσποτα.
Ο όν εύλογητὸς Χριστός.

**ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.**

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΠΩΣ ΟΦΕΙΔΕΙ ΣΥΝ ΤΩΙ ΙΕΡΕΙ ΥΗΡΕΤΗΣΑΙ
ΕΝ ΤΩΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙΡΩΙ.

Μικρούμενων τῶν Ἀναθαῦμάν, εἰσέρχεται ὁ Ιερεὺς ἀμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἀγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ιερεὺς. Ὁτι Ἅγιος εἰ.

Μικρούμενου δὲ τοῦ, Πᾶσα πνοή,
ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἅγιου
Εὐαγγελίου.

Ω) Περσές· Εἰρήνη πᾶσι.

*Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν ἔλευθερόν) Ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ο) Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ω) Αιδώνιος· Πρόσχωμεν.

Καὶ Λαμπρύνομεν ὁ Περσές τὸ Εὐαγ-
γέλιον.

Ἔτητα δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐαγ-
γέλιου, καὶ τῶν συνίθιως φαλλο-
μένων Τροπαρίων, ἐζέργεται ὁ Διάκο-
νος, καὶ ιστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ,
λέγει μεγαλοφόρων·

Ἄσσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἔως τοῦ.

*Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ
ἔλέησον ἡμᾶς.

(Ο) Χορός· Κύριε ἔλέησον. Καὶ ὁ Περσές·

*Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Αργομένου δὲ τοῦ Κυρίου προσήλθε-
σαν. ὁ Διάκονος θύρᾳ της Μονῆς εἰ-
λίνει, καὶ πόν Λαόν. Ἐξ ἦλι. Καὶ
μετὸς τὸ θυμάσιον πόντα, εἰσέρχεται
ἐν τῷ Ιερῷ, γὰρ ἀποτίνει τὸν θυ-
ματόν· γὰρ ἔξεργόμενος, ἴσπινται τοῖς
τοι συνίθει αὐτοῦ τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ωδῆς.

Κέργει ὁ Διάκονος:

Ἐπι, καὶ ἔπι, ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
ἰδεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

(Ο) Ιερεὺς ἐκφώνως:

Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψυσίως μετὰ τὸ τέλος τῆς ε'. Ωδῆς.

Κέργει ὁ Διάκονος:

Ἐπι καὶ ἔπι...

Αντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Ἄλλο βέβαιόν γένεται πάλιν πατέρας τοῦ θεοῦ οὐδὲ μόνον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰσάρχοντας ἐντὸς τοῦ θεοῦ θεού, τοῦ καὶ ἑνδύονται ως ἔθισ. Ηγεμόνας δὲ τῆς γῆς. Ωδῆς. Φάλλου ὁ Διάκονος τὴν Θεοτόκον, καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὗτος ἔξέργεται καὶ θυμιὰ πνεύμας, καὶ ὑποστρέψας, ποιεὶ μητέρην απτήν, λέγων·

Ἐπι, καὶ ἔπι... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

(ο) Ιερεύς. Ὁτι σὲ αἴνοῦσι.

Ηληρωθεῖστης δὲ τῆς Δοξολογίας, ἔξέργεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτῷ συνάθει τόπῳ, λέγει·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα...
 "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν, καὶ
 Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...
 "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν...
 "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...
 "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...
 "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων..
 Ο Ιησεὺς: "Οτι ἐλεήμων.

Πάρα πάλιν ὁ Διάκονος:
 ληρώσωμεν τὴν Ἔωθινὴν δέησιν ἡ-
 μῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. . .
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν. . .
 "Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν. . .
 Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν...
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. . .
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς. . .
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. . .
 Τῆς Παναγίας ἀχράντου. . .

(1) Περσές

"Οτι Θεός ἐλέους.

Εἰρήνη πᾶσι.

(2) Διάκονος:

Ἄγαράς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νωμεν.Καὶ ρετὰ τὴν Εὐγῆν, ἔκφονει ὁ Ιερεύς
Σὸν γάρ ἐστι.

Εἶτα. Ο Διάκονος Σοφία.

Ο Λαός Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο Ιερεύς Ο ων εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΕΟΥ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΤΟΥ

ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ,
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ ΙΗΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Ιπιστάντος του χαιροῦ τῆς Παρουσίας, ὁ Ιερεύς, καὶ ὁ Διάκονος ἡδόντες παρὰ τοῦ Προεστῶτος χαιρόν, ἐργοῦνται ἔμπροσθεν τῶν Ἅγιων Θυσῶν, καὶ προσκυνοῦντες γ'. κατὰ Ἀνατολίαν, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ιερεῖ:
Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τὸ Τρισάγιον, καὶ
τὰ ἔξτις. (Οἱ Παρουσίαι)

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Μήτα λέγετε· Οἱ Διάκονοι
Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Μήπειτα ἔργονται εἰς τὴν Εἰκόνη τοῦ
Χριστοῦ. λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Μήτα εἰς τὴν τῆς Αθεομήτορος. καὶ λε-
γοντειν· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Καὶ γετὰ τὸ ἀσπασθῆναι. κλίνουσι τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς ὥρας.
Μήτρες, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Δεῦτε δὲ Παρεῖσα τὴν Εὐχήν
Κύριε ἔξαπόστειλον.

Καὶ ἀνέβηγμονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον
λέγοντες τό, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἰ-
κόν σου. Καὶ τὰ λοιπά.

Ἄγιοι πρεσβύτεροι δὲ εἰς τὸ Παραπτέρον. ποι-
τοῦσι προσκυνήματα. γ'. ἐμπροσθεύ-
της Ἀγίας Τραπέζης. καὶ ἀσπάζονται
τὸ Ἀγίου Εὐαγγέλιον. καὶ τὴν Ἀγίαν
Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐκαστος
τὸ Στοιχάριον. καὶ προσκυνούσι. γ'.
λέγοντες:

Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διάκονος τῷ Πατεί.
κακῶν ἐν τῇ δεξιᾷ γειρὶ τὸ Στοιχά-
ριον σὺν τῷ Ωραρίῳ. καὶ ὑποκλίνε-
μενος τὴν κεφαλήν. φησίν:

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν
τῷ Ωραρίῳ.

Ο δὲ Πατεὺς λέγει:

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτι.

Ἀποχρωφόν δὲ καὶ εἰσινόν, ὁ Διάκονος
τίς ἐν γέρος. ἐνδέσπειται τὸ Στυγεῖον.
Κατέρρει.

γαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον
σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης πε-
ριέβαλέ με· ὡς Νυμφίῳ περιέθηκέ μοι
μήτραν, καὶ ὡς Νύμφην κατεκόσμησέ
με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν Ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐ-
πιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὄμοι.

Τὰ δὲ ἐπιψάνικα ἐπιθέμενος ταῖς γέροις.
ἐν μὲν τῷ δεξιῷ λέγει·

H δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν
ἰσχύῃ. Η δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔ-
θραυσεν ἔχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς
δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Ι χειρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλα-
σάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσο-
μαι τὰς ἐντολάς σου.

Τότε, ἐνδεσμύενος ἄντας τοῦ Ιεροῦ,
λανιστώντας τὰς γειράς, ἡρόντας
στος τό·

Καὶ θλον τὸν Πατέρα.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χειράς μου.

Οὗτος Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν πρό-
θεστιν εὐτρεπίζει τὰ Ιερά, τὸν γὰν Δι-
σκορ τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τὸ δε
Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα συ-
αποτοῖς.

Ἐτὰ δὲ ταῦτα προσκυνοῦσι γ'. Ἐγ-
γκα προσθεν τῆς Ηροθέσεως, λέγοντες
ἐκκαστος·

Ο Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ιερέως τὴν Ηροσφ-
ρον εἰς τὰς γειράς αὐτοῦ, φησὶν ὁ Διά-
κονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ιερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου...

Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγήν· καὶ τὰ ἔξῆς·

Οὗτος ὁ Διάκονος, ἐνορθών εὐλαβῶντος της παιάντης τελετῆς καὶ κρατῶν τὸ Τιμίον
ἐν τῇ γειτὶ λέγει. ἐν ἑκάστῃ σκαπωρᾷ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἶτα· Ἔπαρον Δέσποτα.

Οἱ Παρεῖς· Ὁτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Οἱ Διάκονος· Θύσον Δέσποτα·

Οἱ Παρεῖς·

Θύεται ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Διάκονος· Νύξον Δέσποτα.

Οἱ Παρεῖς· καὶ εἰς τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπειτα λαβῶν ὁ Διάκονος τὸν οἶνον,
καὶ τὸ ὄδωρο, καὶ ἀρωρῶν πρὸς τὸν Ιε-
ρέα λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἅγιαν ἐνωσιν.

Καὶ οὕτως ἔγραψεν πάτερ ἡμῶν
Πέτρος ρωμαιονεύσουσιν ὅπερι Ιερεὺς, καὶ οἱ
Διάκονοι, ἐν βούλονται ζώντων, καὶ
τελείωσεν.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζόντων λέγει
Ὑπέρ ελέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας·
καὶ τὰ ἔτη·

Ὑπέρ δὲ τῶν τεθνεώτων. λέγει
Ὑπέρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας
μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, πάν-
των τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων,
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶν
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ταῦτα δὲ Ιερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαν-
τος τὴν Ηροσκομιδὴν, λαβὼν ὁ
Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ τὸ Θυμια-
τα. λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

(Ο Ιερεύς·

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν.

(Ο Διάκονος από τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.)

(Ο Ιερέας)

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστήρ.

(Ο Διάκονος) Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Στέρεισον Δέσποτα.

(Ο Ιερεύς) Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου.

(Ο Διάκονος) Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κάλυψον Δέσποτα.

(Ο Ιερεύς) Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

(Ο Διάκονος) Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σκέπασον Δέσποτα.

(Ο Ιερεύς) Ο Ιερεύς.

Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος:

Εὐλόγησον Δέσποτα.

(Ο Ιερέύς)

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐ-
τως εὐδοκήσας, δόξα σοι· ἐκ τρίτου.

(Ο Διάκονος, ἐν ἐκάστῃ λέγει·

τ. φ.

3

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνήσου σύμβολον τῷ αὐτῷ φρενί,
τὸ γέγονόν τοι θεοῦ τὸ μεταφυσικόν τοῦ
θεοποιητοῦ θέργοτον.

Ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων Δώρων
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ο Θεός, ο Θεός ήμῶν.

Ἔπειτα πληρωθείσης, λέγει:

Δόξα σοι ο Θεός, ή ἐλπὶς ήμῶν, δό-
ξα σοι. Ο Διάκονος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον.

Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ο Ιερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν
τῆς Προσκομιδῆς.

Ἐταῦτα δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾶ ὁ Διά-
κονος τὴν Ἅγιαν Πρόθεσιν, καὶ
τὴν Ἅγιαν Γράπεζαν κύκλῳ σταυροει-
δῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἄριθμος θεοῦ τῷ περὶ θεραπείαν καὶ
τοῦ πατέρος τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ διάβολον
ἀπορθῆσθαι τὸν Λαόν. Τραπέζην, τοῦτο τὸν
Ιερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχονται
οἱ Ιερεῖ, καὶ στάντες ὅρος πρὸ τῆς
Ἄγιας Τραπέζης, προσκυνούσιν ἐκ τοῦ
καθί ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δίς.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Ἀπαλή.

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ιερεὺς τὸ Ἀ-
γιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν
Ἄγιαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ
Ιερέως.

Εἶτα ὁ Διάκονος χλίνας τὴν κεφαλήν
λέγει πρὸς τὸν Ιερέα.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Δέσπο-
τα εὐλόγησον.

(Ο Παρεύς)

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

(Ο Διάκονος)

Εὖξαι ὑπέρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἀγιε.

(Ο Παρεύς)

Κατευθῆναι Κύριος.

(Ο Διάκονος)

Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἀγιε.

(Ο Παρεύς)

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἔξερχεται. καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει πόστῳ κατέναντι τῶν ἀγίων θυρῶν, προσκινεῖ πρῶτον μετ' εὐλαβείας γ'. λέγει καθ' ἑαυτόν, τό, Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Εἶτα ἀρχεται λέγειν ἐκφύγειν.

Η ΘΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΥ

Ο Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο Ιερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός,
καὶ τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύμα-
τος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ο Χορός· Ἀμήν.

Ο Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σω-
τηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κό-
σμου, εὐσταθείας τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ Ἀγίου Οἰκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (<sup>ταῦτα
διήγει</sup>), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἔχθρόν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς Γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τίπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νο-
σούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Τίπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δια-
φύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Τίπερευλο-
γημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθῶμεθα.

Ο Ιερεύς·

Οτι πρεπει σοι πασα δοξα.
 Φανδομένου τοῦ εὐθύταντάντος, ἐ-
 γένει Παρεύς Λέγει την αύγειαν οὐδὲ δικαιο-
 χίαν, φανδόντων τοιάσιαν θεώνταν. Τοῦτο
 είναι τὸν Χριστὸν καὶ ημαρτυρίαν τοῦ Ιησοῦ
 μαρτυρίας τοῖς πρεσβύτεροις, τηρεῖ δεξιότη-
 γειράς.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Αντι-
 φρόνου, ἐλθὼν αὐθις ὁ Διάκονος ἐν τῷ
 σίκειῳ τόπῳ λέγει: **Πατήτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.** Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, Αχράντου...

Ο Παρεύς: **Οτι σὸν τὸ χράτος.**
 Φαλλούμένου δὲ τοῦ β'. Αντιφώνου, ποιει
 ὁ Διάκονος, ως ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ πληρ-
 φυθέντος λέγει αὐθις: **Πατήτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησαν...

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

Ο Ιερές.

Οτι ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐγκαίλαμένου δὲ τού τοῖτου Ἀντιλα-

β. νοῦ. Οταν φάλληται τό. Δοῦλο.

ὁ μὲν Ιερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιοῦσι

προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ιε-

ρεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον. δίδωσι τῷ

Διακόνῳ:

Καὶ οὗτοις ἔξελθόντες, ποιοῦσι τὴν

μικρὰν Εἰσοδον. Καὶ στάντες ἐν τῷ συ-

νήθει τόπῳ, κλίνοντες ἀμφότεροι ἤρευα

τὰς κεφαλὰς καὶ λέγει ὁ Διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ιερέα

κρατῶν τὸ Ὡφάριον τοῖς τρισὶ δακτύ-

λοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ δεικνύων πρὸς

ἀνατολάς: Λαβὼν τὸ ιερόν εἰδών

Εύλόγησον, Δέσποτα, τὴν Ἀγίαν
Εἰσοδον.

Ο Ιερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος
δίδει τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὸν Ιερέα ἵνα
ἀσπασθῇ· εἰδέ ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ηγούμενος ἀπέρχεται
πρὸς ἔκεινον, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν
ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ
ἀνυψών μικρὸν τὰς χεῖρας δεικνύων τὸ
Εὐαγγέλιον, ἔκφωνε· Σοφία ὄρθοι.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἀγίῳ Βῆματι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Εύλόγησον Δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ
Τρισαγίου.

Καὶ πληρωθέντων τῶν Τροπαρίων,

Λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς· Ὁτι ἅγιος εἴ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πάτερ ουρανούς, δέσποινα Εὐλόγη.
Ἄγιος ὁ Διάκονος Κέλευσον Δέσποτα.
Ἄγιος Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.
Ο Διάκονος.

Ἄλλογησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τριτογίου, ἀλιθῶν ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῶν ἀρίστων θυρῶν λέγει·

Πρόσχωμεν. Σοφίᾳ. Πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Αποστόλου πληρωθέντος, ἀλιθῶν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατόν, θυρῷ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Λαόν.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει·
Ἄλλογησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δὲ).

Καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἔζεργεται, καὶ ἴσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Εἶτα λέγει ὁ Ιερεύς·

Σοφίᾳ ὄρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ Ἅγιου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ Διάκονοι:

Ἐγκ τοῦ κατὰ (τόν δὲ) Ἅγιου Εὐαγ-
γελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οἱ Ιερεῖς. Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ Ἅγιου Εὐαγγε-
λίου, ὁ Διάκονος ἐλθὼν μέγρι τῶν ἀ-
γίων θυρῶν ἀποδίδωσι τὸ Ιερὸν Εὐαγ-
γέλιον καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ,
λέγει:

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,
Ικαὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ημῶν
εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ημῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον,
καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ημᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα

ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ
ἔλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
օρθοδόξων Χριστιανῶν.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακό-
νων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προα-
ναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων,
καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρή-
νης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως,
ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν,

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς (1) ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ιερεύς. Ὅτι ἔλεήμων.

Ο Διάκονος.

ὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἔλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

(1) Εὰν δὲν ἔναι εἰς μονήν, λέγει· τῆς ἡγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

΄Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

΄Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθόλικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Ιερεύς. Ἱνα καὶ αὐτοὶ σὺν ὑμῖν.

Ο Διάκονος.

Ο σοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὁσοι πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

΄Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ο Ιερεύς.

΄Οτι πρέπει σοι πᾶσα.

τις ακέραιος της θεολογίας την πάτη, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Σοφία.

Ω Ιερεύς εἴπειν εἰπεῖν
Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.
Ἐκριθείσης δὲ τῆς Φύγαντος
Διάκρονος τὸν Θυμιατόν, πρόσειστο
τῷ Ιερεῖ, καὶ μετὰ τὴν παρ' ἐκείνοις
εὐλογίαν, θυμιᾷ τὴν Λγίαν Τράπεζαν.
καὶ τὸν Λαόν, λέγων μυστικῶς τὸν πεν-
τηκοστόν, καὶ ἄλλα τρόπαρτα καταγι-
κοῦντα. Εἶτα ἔρχεται εἰς τὴν Λγίαν Ησο-
θεσιν, εὐγόμενος καθ' ἐαυτὸν καὶ λέγων
τό· Ο Θεὸς ἰλάσθητι μοι τῷ α-
μαρτωλῷ. Μετὰ τούτο δὲ λέγει τῷ
τῷ Ιερέᾳ· Επαρον Δέσποτα·
Ω Σὲ Ιερεὺς ἀρας τὸν Λέρα. ἐπιτίθεται
τῷ ἀριστερῷ ωμῷ τῷ αὐτῷ. Εἶτα τοῦ

Ἄγιον Διάκονον λαβόν, ἐπιτίθεται τῇ τοῦ
Διακόνου κεφαλῇ, ὃν πιερ ὁ Διάκονος
λαμβάνει μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ
εὐλαβείας, κρατῶν καὶ τὸν θυμιατόν,
ἐνὶ τῶν δακτύλων. Οἱ δὲ Ιερεύς, λα-
βῶν καὶ αὐτὸς τὸ Ἀγιον Ποτήριον
ἔξεργονται, σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ προ-
πορευομένων λαμπάδων, περιέργονται
σὸν Ναόν, λέγοντες ἡμεγάλη φωνῇ:

III ἀντων ὑμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς
ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων.

Ε λθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἔνδον τῶν Ἀ-
γίων θυρῶν, ἴσταται ἐν δεξιοῖς. Καὶ
μέλλοντος τοῦ Ιερέως εἰσελθεῖν, λέγει:
Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ ἀποτίθενται τὰ Ἀγια ὑπὸ τοῦ Ιε-
ρέως ἐν τῇ Ιερᾷ Τραπέζῃ. Καὶ προσ-
κυνοῦσιν ἐκ τρίτου.

Μνήσθητί μου Ἀδελφέ, καὶ Συλλειτουργέ.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροσύνης σου, ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄπειρος ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλήν,
καὶ ορατῶν τὸ Ωράριον τοῖς τρισὶ ἀποκύλοις τῆς δεξιᾶς λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα
Ἐξαιρεῖται ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ο Ἱερεὺς.

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί,
καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος:

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Ο Ἱερεὺς.

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός.

Αμήν, καὶ αὕτη είναι
μνησθείη τοῦ Πατρὸς στην δεῖξην στίσισην τοῦ
καταπλήκτην στοῦ συνάδειαν τόπου. Τέλος
τοῦ ληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Τοῦ προτεθέντων τιμίων Δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τοῦ Αγίου Οίκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φό-
ρου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργης, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δια-
φύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου . . .

(Ο) Ιερεύς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Διάκονος

γαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἴτα προσκυνεῖ γ'. ἐνῷ εὐρίσκεται τόπος, καὶ ἀσπαζόμενος ἡδὲ Ωράιον αὐτοῦ ἔνθια ἔστι σταυροῦ τύπος,

Ἐκφωνεῖ οὖτω·

Πᾶς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ
Πρόσχωμεν.

Ο Λαός· Πιστεύω. Ο Διάκονος·

τῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόβου.

Πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν Ἀναφοράν,
ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο Ιερεύς· Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσέρχεται ἐν τῷ Αγίῳ Βήματι, καὶ λαβῶν ριπίδιον, ριπίζει τὰ Ἀγια εὐλαβῶς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ιερεύς·
Τὸν ἐπινίκιον Ὑμνον.

τον Αγιον Λεόπολδον την Καρδίτσαν
και την Καρδίτσαν αρχαία την Σπάρτην
και την Επικανθούσαν και άλλα σύγχρονα
ήποτε νησιάν.

Καὶ ὅπου λέγῃ ὁ Πέρεις
Λάβετε, φάγετε, τοῦτο μου ἐστί.

(Ο) Δικκονος δεικνύει τὸν Ἀγίου Διοκλη-
χρατῶν καὶ τὸ Ὁράριον τοῖς τρισὶ δα-
κτύλοις τῆς δεξιᾶς.

Θηρίων καὶ ὅπαν λέγῃ.
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστί.
Συγδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ Ἀγίου Πετρού.
Πληρωθέντος δὲ ταῦ Σὲ ὑμνοῦ-
μεν κτλ. ὑπὸ τοῦ χοροῦ,
Ιεροσκυνοῦσιν ἐκ γ'. ὅτε Πέρεις καὶ οἱ
Δικκονος λέγοντες.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα.
Μετὰ τῶν στίγμων. Εἶτα, λεγούμενης ί-
τη τοῦ Περέως τῆς εὐγήτες. Ἔτι προσ-
φέρομέν σοι, κτλ. Ὅπαν φέλιτε ὁ

Περάντας εὐλόγησεν, οἱ Δέσποτοι, πλήνεται
τοῦ χερού, καὶ δικαιόνει τὸν τῷ Θεῷ
φρεστὸν τὸν Ἁγίου ἄρτου λέγειν
Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον ἄρτον.

Οὐ Ιερεὺς:

Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον.

Οὐ δὲ Διάκονος λέγειν Ἀμήν.

Καὶ αὐθὶς ὁ Διάκονος:

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτή-
ριον.

Οὐ Ιερεὺς:

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ...

Οὐ Διάκονος· εἰπὼν τό, Ἀμήν, καὶ διε-
κνύων μετὰ τοῦ Ὡραίου ἀμφότερα τὰ
Ἄγια λέγειν.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Οὐ Ιερεὺς· Μεταβαλών.

Οὐ Διάκονος· Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεραλήν ὑποκλίνας τῷ Ιερεῖ,
λέγειν· Μνήσθητί μου, Ἅγιε Δέσποτα,

τοῦ ἀμαρτωλοῦ, θεωρητικὴν τὴν πάτερνην
πότερον, καὶ λαβέσθαι τὸ φυτόν του γραψάντα,
οὐκ εἰρήτερον καὶ μετὰ δέους τὰ ἄργα.

"Οταν δὲ εἰπῇ ὁ Ἱερεὺς
Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας.

Ο Διάκονος θυμιάρι τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν,
καὶ μνημονεύει ὃν βούλεται.
Καὶ ὅταν τελειώσωσι τό, "Ἄξιον ἐστίν,
Ο Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις.

Πῆτα ὁ Διάκονος, πρὸς τὴν θύραν
στάς, λέγει:

τοῦ οὐ (θείνος) πανιερωτάτου Μητρό-
πολίτου, (ἢ Ἐπισκόπου, ὃς τις ἂν
ἴη). Καὶ ὑπέρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ
τίμια καὶ Ἀγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβε-
στάτου Ἱερέως (τοῦ θείνος). Υπέρ
σωτηρίας τῶν Θεοφυλάκτων Βασιλέων
ἡμῶν, εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν
εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,

σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

(Ω) Παρεύεται

Καὶ δός ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου.

(Ω) οὐδὲ Διάκονος ἐξέργεται καὶ στὰς
ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει:
ἀντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ Ἀγιον, καὶ
ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον,
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς,
ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν Θείαν
χάριν, καὶ τὴν Δωρεὰν τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ Χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοι-
νωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος αἰτησά-
μενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους, καὶ πᾶ-
σαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς:

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ο Λαός: Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς...

Ο Ιερεύς: Ὁτι σοῦ ἐστιν...

Ο Λαός: Εἰρήνη πᾶσι. Ο Διάκονος:

Τὰς χεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νατε.

Καὶ περιέργωννυται τὸ Ὡράριον αὕτη
επανεργεῖτε, καὶ προσκυνήσας ἐνῷ το-
πῷ είσταται, λέγει μυστικῶς τό, Ο Θεὸς
ἴλασθητί μοι, κτλ. Ηροσέγγων δὲ εἰ-

τὸ Θρησκευτικὸν θέμα τὴν Περάνταναν.
τοι τὰς γείρας καὶ ἀπόρουν τῷ ἀ-
γρίῳ δρόῳ Νικηφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

*) Ιερεύς Τὰ Ἀγια τοῖς Ἀγίοις.

Ἐγχίτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ
τελετῇ Ἀγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν
τοῦ Ιερέως λέγει·

Μέρισον Δέσποτα τὸν ἄγιον Ἀρτον.

Μίτα δεικνύων σὺν τῷ Ωραίῳ τὸν ἄγιον
τοῦ ἱρού λέγει· Πλήρωσον Δέσποτα τὸ
Ἀγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγγέει σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ Ἀ-
γίου Ποτηρίου, λέγων·

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἀ-
γίου. Ἄμην.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον ἴσταται μ-
νῆσιν ὅπισθεν προσευχόμενος μυστικῶς
μετὰ δύος καὶ εὐλαβεῖται.

Εἶτα ὁ ἹερέÙς λέγει· Ἱεροδιάκονε
πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

· δοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν...

Ποιήσας δὲ μετὰνοιαν εὐλαβῆς καὶ αἰτήσας συγχώρησιν λέγει·

Μετάδος μοι, ἄγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον
καὶ Ἀγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Ἀσπάμενος δὲ τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ
χεῖρα τοῦ Ἱερέως καὶ λαβὼν τὸν Ἀγίον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὅπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ προσεύχεται. Εἶτα
μεταλαμβάνει Σῶμα, καὶ Λίπα.

Εἶτα λέγει· Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Τ δοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι, Ὁ Αγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον
καὶ Ὅμιλον Αἵμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ὂησοῦ Χριστοῦ...
Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει
τὸν Ὅμιλον Δίσκον ἐπάνω τοῦ Ὅμιλου
Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζει τῷ Ὅμιλῳ
σπόγγῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας.
Καὶ οὕτω σκεπάζει τὸ Ὅμιλον Ποτηρίου
τῷ καλύμματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δί-
σκου ἀνατίθησι τὸν ἀστέρα καὶ τὰ κα-
λύμματα. Εἶτα ἀνοίγουσι τὴν θύραν
τοῦ Ὅμιλου Βήματος, καὶ ὁ Διάκονος
προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ Ὅμιλον Πο-
τηρίου παρὰ τοῦ Ιερέως, καὶ δείκνυσιν
οὗτὸν τῷ Λαῷ, λέγων.

Μετὰ φόρου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀ-
γάπης προσέλθετε.

Ο Ιερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.
Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸν Ὅμιλον
Δίσκον, θεωρεῖ ἔξω πρὸς τὴν θύραν·

τοῦ Ιησοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ αγαγέτος τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ αἰώνων τοῦ ζωοποιοῦ τοῦ φρικτοῦ τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων αξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, αξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον, ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἄλληλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ιησεύς. Ὁτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμός.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Ω Ιεράθη τῆς Εὐχῆς.)

Τοῦτο ὁ Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν
Διά Λγίαν Ηρόθεσιν, καὶ συστέλλεται
τὰ Λγία μετὰ φόρου καὶ πάσης ἀ-
σφαλείας, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας.
Καὶ οὕτως ἀποδύεται τὴν Ιεροδικονί-
αν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέργεται, εὑ-
χαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΡΟΥΝ ΚΑΙ ΑΓΙΩΝ ΣΩΤΗΡΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Διά τὴν γνώσκεων τῶν τε Μαρίας, καὶ τῆς
Διόνυσου, ὅτι ἡ θεῖα Λειπούσα φέρει
ἀληθικὸν ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ· οὐ λέγεται πάντα
τοῦτο, ἀλλὰ ἐν καποὶ τεταρτημένοις ἔγραψε
ἡ θεῖα Κορινθίας τῆς Μεγάλης Θεοσοφίας,
ρημαστής, εἶδεν τῆς Κορινθίας τῶν βα-
σιλικῶν, καὶ ἐν τῇ Αγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέτρᾳ,
καὶ σῷ Αγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σολομώ-
νῳ, καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ
Πεντήκοντῃ, καὶ Φόρτων, καὶ ἐν τῇ ἁρ-
τουλῷ ἱμέρᾳ τοῦ Αγίου Παυλείου,
καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ κατὰ τὸν τύπον
τῆς Αγίας τοῦ Θεοῦ ἱμάντης Μοναχίας.

କାନ୍ତିର ପଦମାଲା ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର ପାଇଁ
କାନ୍ତିର ପଦମାଲା ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର ପାଇଁ

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ο Ιερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λαμβάνοντες καιρὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ιερατείῳ, καὶ ἐνδύονται ἔκαστος τὴν Ιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ως γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἀποπληρωθεῖ τὸν Ιερέα τὴν κατάθεσιν τῶν Ἅγιων, λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν ἔξερχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·
Εὐλόγησον Δέσποτα.

‘Ο Ιερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.
Καὶ ὁ Προοιμιακὸς παρὰ τοῦ Προεστῶτος· μεθ' ὃν ὁ Διάκονος λέγει·
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
 Ὑπέρ τοῦ Ἀγίου Οἴκου τούτου.
 Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
 Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.
 Ὑπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.
 Ὑπέρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης
 Ὑπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
 Ὑπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
 Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Πρὸς Κύριον.
 Εὐλατρῷ θεού σπάσαι γένεσιν σαντοτάτην τὴν τοῦ Διακόνου.
 Υπὲτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...
 Ηὐλατρῷ θεού σπάσαι τοι Παρεῖσα.

τοις ορθούσιοις τοις Κύριε ἐκέκραξα,
τοις ανεπίρητοις τοις παντούσιοις, τοις τοις
όπου τὸ διάφανον, θεῖον περίπου
τὴν Ηράκλειον. Τέλος ἡ πρώτη προσευχή
τῆς τοῦ Ιησοῦν Πάστεραν, καὶ ἡ
τοῦ τὸ Περιπέτειον, καὶ τὸν Λαόν· καὶ
οὗτοις ἐπιστρέψει.

Εἰδὲ δὲ τό, Δόξα, καὶ νῦν, ἔξεργχυνται
οἱ τε Περείς, καὶ ὁ Διάκονος, ποιοῦντες
τὴν εἰσοδον. ὃς σύνηθες, ἄνευ τοῦ
Εὐαγγελίου. Όταν δὲ μέλλῃ εἰκεν
Εὐαγγελίου, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ
Εὐαγγελίου.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιησεὺς τὴν Εὐχήν, μεθ' ἣν αὐτοίς ὁ
Διάκονος:

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἀγίαν Εἰσοδον.

Ο Ιησεύς:

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος.

Σοφία ὄρθοι.

Φῶς ἵλαρόν.

Ἄλλη τε τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος
ἴδε γένεσις τοῦ Λέαρνατος.

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος
ἴδε γένεσις τοῦ Λέαρνατος. Λέαρνατος εἶπε
τοι. Κελεύσατε. Τὸ πάτερ τοῦ

Σοφία ὄρθοι· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος.
Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος. Λέαρνατος
εἶπε· Εἰρήνη σοι.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος Σοφία.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος. Κατευθυνθήτω.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος, καὶ οἱ Χοροί, έτες Εἴσοδοι. Λέαρνατος
εἶπε· Είσοδοι οἱ Διάκονοι. καὶ οὗτοι εἰν αὐτῷ
εἰπεῖσθαι σύτοι Λέαρνατος.

Ἄλλη τὸ πάτερ τοῦ Λέαρνατος εἶπε· Πάντες εἶχαν ψυχῆς,
καὶ εἶχαν διανοίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν χαρποφορούν-
των, καὶ καλλιεργούντων.

(Ο) Ιεράς

Ὀτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

(Ο) Διάκονος

ὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυ-
ρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἄποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἄγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οι Κατηχούμενοι τὰς κεφαλάς.

"Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι.

"Οσοι Κατηχούμενοι προέλθετε.

Αὐτοὶ καὶ δὲ μόνα λέγοντα μέχρι τῆς
τοῦ γένους θ'. Εἴδετε δὲ τὸν Ιησούν
τοῦτο δὲ πάτερά τοι. Τοῦτο οὐκέτι οὐδεποτε
μὴ τοῦτο εἴπει. τὸν Ιησόν· "Ινα καὶ αὐτοί,
λέγεται ὁ Αἰνόνος."

Οἱ σοι Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ
Κατηχούμενοι, προέλθετε· "Οσοι
πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· Εὔξα-
σθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα· τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἀγιον
φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

"Οπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ

αύτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αύτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αύτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αναγεννήσῃ αύτοὺς δι' Ὑδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσαιτο αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Ηίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αύτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαθοῦ, καὶ διαφύλαξον αύτοὺς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

"Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός.

σοὶ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε·
οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε·
"Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις
τῶν Κατηχουμένων. "Οσοι πιστοί. "Ετι
καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
'Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Σοφία. 'Ο Πατέρας:

"Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

'Ο Διάκονος:

τι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

'Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Σοφία. 'Ο Πατέρας:

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου.

'Ο Χαρὸς Φάλλει τέ.

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μέσον δὲ τὴν συμπλέγμασιν ποίουν, καὶ
τῆς Μεγάλης Βιβλίου.

ληρώσωμεν τὴν Ἐσπερινὴν δέησιν.

ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγια-
σθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν . . .

Ὑπέρ τοῦ Ἀγίου Οίκου τούτου.

Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . .

Ἀντιλαθοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τὴν Ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν . . .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνὸν τῆς ζωῆς . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Ο Ιηρεὺς

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ο Λαός τόδι, Πάτερ ἡμῶν.

Ὥστι σοῦ ἐστιν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Αριθμός.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Τοῦτο δὲ τὸ Πάτερ, οὐ Διάκονος
εἰπενομένη γένεται.

Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.
Καὶ Ἰησοῦ θητῷ Ιεράρχῃ εἰπενομένη τὸ
τούτου Ἀρτον, ἔκφρονεί.

Πρόσχωμεν.

Ο Τρόπος.

Τὰ προηγιασμένα Ἱγια τοῖς Ἅγιοις.
Αὐτῆια εἰσάρχεται ὁ Διάκονος, καὶ δια-
κεκρίθεισι τὴν μονήν τοῦ τοιούτου
Ἀειφάνου ὄμοδο μετὰ τοῦ Ιεράρχου. Εἶτα
τοῦτο ἐν τῇ τοῦ Χριστοστόμου Δεκαπο-
γίᾳ. Τούτου δὲ τελεομέντου, διέρχεται
τὸ Ἱερον Ποτέριον τῷ Διάκονῳ Διάκον-
ῳ, Λέγον.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ Ἀγάπης, προσέλθετε.

Ω) Προσέλθετε

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Δικαιούχοι εἶστε, καὶ σὺν αὐτοῖς
εἰς τὴν συνέθετον τόπον. Λέγετε
ῥθοὶ μεταλαβόντες . . .

Αντιλαθοῦ, σῶσον ἐλέησον . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν . . .

Ω) Προσέλθετε τῷ Μαρτυρεῖντον, καὶ τῷ
πατρὶ τοῦ Ιησοῦ. Ήδήγητε μετὰ συντρι-
βούσας τοῦ Ιησοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

λέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον,
καὶ ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ
συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς, τοῦ κεκοι-
μημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (πεντέ).
Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν
πλημμέλημα ἔκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.
"Οπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἐνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται:
τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν
Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἀ-
μαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Πατέρες τὴν Πατρόνην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Κατά μῆνα Ιούνιον 1894.

3648

Date Loaned

JUL
M 1954 20

Aug 13

Demco 292-5